

Askelia eteenpäin
Ap.t. 11:1-30

1. Apostolit ja eri puolilla Juudeaa olevat veljet kuulivat, että pakanatkin olivat **ottaneet vastaan Jumalan sanan**.
2. Kun Pietari sitten tuli Jerusalemiin, ympärileikatut kiistelivät hänen kanssaan
3. ja sanoivat: "Sinä olet käynyt ympärileikkaamattomien miesten luona ja syönyt heidän kanssaan."
4. Silloin Pietari **selvitti heille kaiken** alusta alkaen ja sanoi:
5. "Minä olin Joppen kaupungissa ja rukoulin. Silloin näin hurmoksissa näyn. Taivaasta tuli alas astia, kuin suuri liinavaate, joka neljästä kulmastaan laskettiin alas, ja se tuli aivan minun eteeni.
6. Kun katsoin sitä tarkemmin, näin siinä maan nelijalkaisia ja petoja, matelijoita ja taivaan lintuja.
7. Kuulin myös äänen, joka sanoi minulle: 'Nouse, Pietari, teurasta ja syö!'
8. Mutta minä vastasin: 'En suinkaan, Herra! Suuhuni ei ole koskaan päässyt mitään epäpuhdasta tai saastaista.'
9. Mutta ääni taivaasta puhui uudelleen: 'Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpuhtaaksi.'
10. Tämä tapahtui kolmesti. Sitten kaikki vedettiin takaisin taivaaseen.
11. Siinä samassa seisahtui kolme miestä sen talon eteen, jossa me olimme. Heidät oli lähetetty Kesareasta minun luokseni.
12. Henki sanoi minulle, että minun oli epäroimättä lähdeävä heidän mukaansa. Myös nämä kuusi veljeä lähtivät kanssani, ja me menimme sen miehen taloon.
13. Hän kertoi meille, kuinka hän oli nähnyt huoneessaan enkelin seisomassa. Enkeli oli sanonut hänelle: 'Lähetä miehiä Joppen hakemaan Simon, jota kutsutaan myös Pietariksi.'
14. **Hän puhuu sinulle sanoja, joiden kautta sinä pelastut, sinä ja koko sinun perhekuntasi.'**
15. Ja kun minä aloin puhua, **Pyhä Henki tuli heidän päälleen** niin kuin alussa meidänkin päällemme.
16. Silloin muistin, mitä Herra oli sanonut: 'Johannes kastoi vedellä, mutta teidät **kastetaan Pyhässä Hengessä.'**
17. Jos siis Jumala antoi heille **samanlaisen lahjan** kuin meillekin, jotka uskoimme Herraan Jeesukseen Kristukseen, mikä minä olin voidakseni estää Jumalaa?"
18. Tämän kuultuaan he rauhoittuivat ja ylistivät Jumalaa sanoen: "**Jumala on siis antanut pakanoillekin mielenmuutoksen, joka koituu elämäksi.**"
19. Ne, jotka olivat **hajaantuneet sen ahdingon vuoksi**, joka oli syntynyt Stefanoksen tähden, kulkivat paikasta toiseen Foinikiaan, Kyprokseen ja Antiokiaan asti, mutta eivät **puhuneet sanaa** muille kuin juutalaisille.
20. Heidän joukossaan oli kuitenkin muutamia kyproslaisia ja kyreneläisiä miehiä, jotka Antiokiaan tultuaan puhuivat myös kreikkalaisille **julistaen evankeliumia Herrasta Jeesuksesta**.
21. **Herran käsi oli heidän kanssaan**, ja suuri joukko **ihmisiä uskoi ja kääntyi Herran puoleen**.
22. Tieto tästä saavutti Jerusalemissa olevan seurakunnan, ja Barnabas lähetettiin Antiokiaan.
23. Kun hän saapui sinne ja **näki Jumalan armon**, hän iloitsi ja kehotti kaikkia **pysymään** koko sydämestään **Herrassa**.
24. Hän oli hyvä mies ja täynnä Pyhää Henkeä ja uskoa. Ja Herralle lisääntyi paljon kansaa.
25. Sitten Barnabas lähti Tarsokseen etsimään Saulusta
26. ja löydettyään toi hänet Antiokiaan. He olivat kokonaisen vuoden seurakunnan keskuudessa, ja suuri joukko ihmisiä sai heiltä **opetusta**. Antiokiassa alettiin ensimmäiseksi kutsua opetuslapsia **kristityiksi**.
27. Siihen aikaan tuli Jerusalemista profeettoja Antiokiaan.
28. Eräs heistä, nimeltään Agabos, astui esiin ja **ilmoitti Hengen vaikutuksesta**, että koko maailmaan oli tulossa suuri nälänhätä. Se tulikin Klaudiuksen aikana.

29. Opetuslapset päättivät lähettää **avustusta** Juudeassa asuville **veljille, kukin vaarojensa mukaan**.

30. Niin he tekivätkin ja lähettivät sen vanhimille Barnabaksen ja Sauluksen mukana.

Miten menetellä?

Miten pitää menetellä silloin, kun toiset uskovat arvostelevat meitä asioista, joissa olemme toimineet Jumalan tahdon mukaan? Miten voi auttaa toisia vapaaksi ennakkoluuloistaan? Miten ahdinko voi vaikuttaa uskovissa? Mitä evankeliumi vaikuttaa uskovissa, kun he näkevät tai kuulevat veljiensä joutuvan talousahdinkoon? Miten armolahjat toimivat yhteen seurakunnassa? Näitä kysymyksiä käsittelee Apostolien tekojen 11. luku.

Kritiikkiä Jerusalemissa (1–3)

Kun Pietari palasi Jerusalemiin, tieto pakanoiden pelastumisesta ja heidän kastamisestaan oli ehtinyt sinne ennen häntä. Hän joutui seurakunnassa heti arvostelun kohteeksi. Häntä ei syytetty siitä, että hän oli julistanut evankeliumia pakanoille (ei-juutalaisille), vaan siitä, että hän oli aterioinut ympärileikkaamattomien kanssa. Seurakunta oli aivan ilmeisellä tavalla yhtä hämmentynyt asioiden käänteestä, kuin Pietari itsekin oli ollut.

Ei Pietarin vaan Pyhän Hengen työ (4–17)

Selittäessään yksityiskohtaisesti Kesarean tapahtumien kulun Pietari korosti, että Pyhä Henki oli käskenyt hänen mennä epäröimättä Corneliuksen kotiin. (12) Pyhä Henki oli toiminut vapaasti laskeutuessaan Corneliuksen luona koolle olleiden pakanoiden päälle. Pyhän Hengen saaminen ja Pyhän Hengen kaste oli liittänyt heidät Kristus-yhteyteen. Pietarin johtopäätös kuului:

"Mikä olin minä estämään Jumalaa?" (17)

Kun me saatamme joutua toisten uskovien kritiikin kohteeksi, vaikka tiedämme kulkenemme Jumalan tahdossa, meillä saattaa olla kiusaus tehdä vastahyökkäys arvostelemalla kritikkojen uskon ahtautta. Mutta Pietari ei menetellyt niin, koska hän ymmärsi arvostelijoiden puutteellisen Sanan ymmärryksen. Hänellä itsellään oli ollut samanlaiset ennakkoluulot kuin heilläkin. Oikea menettelytapa on selittää juurta jaksaen asioiden kulku ja myös se, miten Jumala oli vapauttanut itsemme omista samanlaisista ennakkoluuloistamme. Kun sitten yhdessä käydään katselemaan Herran omaa työtä, löytyy ymmärrys, joka voi laajentua Herran ylistykseksi.

Ylistys (18)

Pyhä Henki vaikutti Pietarin selityksen kautta Jerusalemin seurakunnan jäseniin. Sillä oli hengellistä viisautta suostuakseen kuuliaiseksi yllättävällekin Pyhän Hengen johdolle. Se eli uskon kautta Jumalan armosta ja halusi osoittaa siksi armollisuutta pakanoita kohtaan. Siksi Pietarin selitys ei ainoastaan rauhoittanut kuulijoita, vaan he alkoivat ylistää Jumalaa siitä, että ei-juutalaisetkin olivat saaneet "parannuksen elämäksi" vieläpä ilman juutalaisten säädösten noudattamista.

Ylistyksen aihe, parannus elämäksi vaatii oman saarnan ja se löytyy osoitteesta:
<http://www.pihkala.net/Saarnat/ParannusElamaksi.pdf>

Pyhän Hengen työn ilmaisuja

Kuvatessaan pakanoiden pelastusta Luukas käyttää siitä mielenkiintoisia ja toisiaan täydentäviä ilmaisuja. Jakeessa 1 ilmaisu on ”Jumalan sanan vastaan ottaminen.” Jakeessa 14 ”sanoja, joiden kautta pelastut”. Pietarin puheen aikana kuulijat saivat Pyhän Hengen sydämiinsä. Siitä käytetään ilmaisuja: ”Pyhän Hengen tuleminen” ja ”Pyhällä Hengellä kastaminen”. Kaikessa siinä oli kysymys samasta suuresta lahjasta, joka on aivan sama riippumatta siitä millaiselta uskonnolliselta tai kulttuuritaustalta ihminen pelastuu. Vaikka kaste seurasi välittömästi tapahtumaa, selityksessään Pietari ei korostanut sitä, vaan ”parannuksen eli kääntymisen armoa”. Parannuskin on kokonaan Jumalan armon vaikuttamaa. Kun alamme näkemään kaiken pelastukseen liittyvän olevan yksipuolista Jumalan hyvyyttä ja rakkautta, alamme ylistää Herraa. Ylistys ei rajoitu vain omaan henkilökohtaiseen uskoon tuloomme, joka on suuri armon ihme, vaan laajenee, kun näemme tai kuulemme muidenkin pelastuvan samaan armon valtakuntaan.

Uskovat puhuvat sydänten kyllyydestä (19)

Jae 19 kertoo, että opetuslapset hajaantuivat Stefanoksen marttyyrikuolemaa seuranneen vainon (ahdingon) vuoksi. Siitä alkoi uusi vaihe evankeliumin etenemisessä. Jumala toimii tavoilla, joita me emme varmasti itse valitsisi. Nämä hajaantuneet kulkivat ja julistivat (puhuivat) sanaa juutalaisille. Alkukielen sana puhua ei tarkoita saarnaamista normaalisti käyttämässämme merkityksessä vaan pikemminkin kertomista, juttelua. Uskovat eivät voineet vaieta siitä, mistä olivat itse päässeet osalliseksi. Jos Jumalan lapset joutuvat maantieteellisesti hajaantumaan ja jos he ovat Pyhällä Hengellä täytettyjä, niin he levittävät Jumalan valtakunnan siementä, Jumalan Sanaa, entistäkin laajemmalle alalle.

Paras tuntomerkki siitä, että joku on tullut uskoon ja saanut Pyhän Hengen, on se, ettei hän voi olla hiljaa Jeesuskesta. Rakastuminen Herraan Jeesukseen ei voi olla näkymättä.

Vaikka vainojen hajottamat uskovat puhuivat rohkeasti Jeesuksesta siellä, missä liikkuvat, heitä rajoitti edelleen ennakkoluulo siitä, että evankeliumi kuuluisi vain juutalaisille. Vasta Antiokiassa tilanne muuttui. Meidänkin on syytä tarkistaa sydämemme asenteet. Onko siellä sellaista, mikä jollain tavoin rajoittaa evankeliumin julistamista muille? Koemme ehkä jotkut sellaisiksi, joille ei kuitenkaan kannata sanaa jakaa?

Uusi alku Antiokiassa (20)

Osa hajaantuneista saapui Antiokiaan asti. Heidän tulonsa merkitsi uutta alkua. Antiokia oli tuolloin Rooman valtakunnan kolmanneksi suurin kaupunki Rooman ja Aleksandrian jälkeen. Se sijaitsi keskeisellä paikalla valtakunnassa. Vaikka siellä oli merkittävä juutalainen siirtokunta, se oli valtaosaltaan kreikkalainen suurkaupunki.

Sinne saapuneista kyproslaisista ja kyreneläisistä muutamat alkoivat julistaa evankeliumia eli saarnata julkisesti hyvää sanomaa Herrasta Jeesuksesta. He kohdistivat saarnan nimenomaan kreikkalaisiin. Herra siunasi heidän julistuksensa niin, että suuri joukko uskoi ja kääntyi Herran puoleen. Tämä pakanoihin kohdistunut pioneerityö ei alkanut apostolien laatimien suunnitelmien pohjalta. Sillä ei liioin ollut apostolista valtuutusta. Se nousi kokonaan spontaanisti Jumalan Hengen liikkeelle pane-

mana. Hengen johdatuksessa tapahtuneena työllä oli myös menestys ja siunaus. Paljon kreikkalaisia kääntyi Herran puoleen.

Ennen pitkää Antiokian seurakunta kasvoi paljon suuremmaksi kuin Jerusalemin seurakunta, jota vainot verottivat. Siitä kehittyi alkukirkon lähetystyön tärkein keskus.

Tunnustus uudelle liikkeelle (22)

Kun sana Antiokian tapahtumista kantautui Jerusalemin seurakunnan korviin, se päätti heti lähettää Barnabaksen tutkimaan tilannetta. Hänen valintansa tähän tehtävään oli viisas, sillä hän ei ollut apostoli, vaikka olikin läheisissä suhteissa heidän kanssaan. Hän oli Kyprokselta kotoisin ja juuri sieltä ja Kyreneestä kotoisin olevat miehet olivat aloittaneet työn Antiokiassa. Mutta Barnabaksen lähettämiseen sisältyi myös seurakunnan epäilevää asennetta. Eivät läheskään kaikki Jerusalemin seurakunnassa olleet vielä päässeet Pietarin tavoin ymmärtämään koko syvyydessään, että Kristuksessa kaikki raja-aidat kaatuvat.

Ilmeistä Pyhän Hengen työtä (23)

Kun Barnabas saapui Antiokiaan, hän näki Jumalan armon. Pyhän Hengen työ Antiokiassa uskoon tulleissa oli ilmeistä. Kun Paavali myöhemmin tapasi Efesoksessa itseään uskovina pitäviä miehiä, joilta selvästikin puuttuivat Pyhän Hengen saaneen ihmisen tuntomerkit, hän kysyi hämmästyneenä: *"Saitteko Pyhän Hengen silloin, kun te tulitte uskoon?"* (19:2) Tullessaan Antiokiaan Barnabas puolestaan havaitsi armon vaikutuksen tunnusmerkit: uuden asennoitumisen, ilon, valon ja onnen, jotka kertovat Pyhän Hengen ja Jumalan armon läsnäolosta ihmisissä. Hän iloitsi nähdesään Jumalan työn todisteet. Hänen ei tarvinnut antaa uskoon tulleille apostolista ja auktoritatiivista opetusta, koska he olivat sen jo saaneet kyproslaisten ja kyreneläisten suusta. Hänelle riitti, että sai rohkaista heitä.

Herrassa pysyminen

Kun hän saapui sinne ja näki Jumalan armon, hän iloitsi ja kehotti kaikkia pysymään koko sydämestään Herrassa. (23)

Jeesus itse kehottaa samaa: *Se, joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, kantaa paljon hedelmää, sillä ilman minua te ette voi tehdä mitään. ...Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja se tapahtuu teille. (Joh. 15:5,7)*

Kristityn elämä on Kristuksen elämää hänessä ja siksi se on jatkuvaa riippuvuutta Jeesuksesta. Meillä on syntinen luonto, joka pyrkii kaiken aikaa itseriittoisuuteen. Mutta vain pysymällä (kuulemalla, opiskelemalla ja noudattamalla) Herran sanassa voimme saada mitään merkittävää aikaan Jumalan valtakunnan työssä. Se sisältää myös jatkuvan puhdistautumisen synnistä Jeesuksen veressä ja rukousyhteyttä Isään.

Rohkaisu ja hengellinen yhteys (24)

Rohkaisun merkitys oli suuri. Työ kasvoi ja kehittyi. *"Yhä enemmän oli niitä, jotka liittyivät Herran omien joukkoon (KR 1938: Herralle lisääntyi paljon kansaa)." (24)*

Barnabaksella ei ollut seurakunnassa mitään ulkoista asemaa, mutta sitäkin tärkeämpi oli se millainen hän oli: *"Hän oli hyvä mies, täynnä Pyhää Henkeä ja uskoa."* (24)

Vaikka uusi liikehdintä Antiokiassa oli alkanutkin täysin riippumattomana Jerusalemissa, silti Kristuksen ruumiiseen ei syntynyt mitään säröä. Itsenäinen alkua oli osa hengellistä yhteyttä. Yhteys tuli näkyviin ja sitä ylläpidettiin. Pyhän Hengen työ Barnabaksen vierailussa liitti Antiokian Jerusalemiin. Yhteyden synnytti yhteinen usko, mutta sen ylläpitämiseen tarvittiin henkilövaihtoa ja rakkauden osoittamista.

Apua työn lujittamiseen (25)

Yhdenkään uskovan työ Jumalan valtakunnassa ei ole itsessään riittävää ilman toisten apua. Kun Barnabas näki ja oli Kristuksessa kyllin nöyrä tunnustamaan, että hän ei yksin kykenisi vastaamaan voimakkaasti kasvavan Antiokian työn tarpeisiin, hän lähti etsimään apua. Mutta hän ei mennyt Jerusalemiin, vaan Tarsokseen saadakseen Saulin avukseen. Hän toimi ilmeisellä tavalla omasta aloitteestaan, mutta vastauksena hänessä asuvan Pyhän Hengen johdatukselle. Ainakin vuoden Saul toimi Barnabaksen avustajana uskoon tulleiden opetustyössä.

Kristityt (26)

Antiokiassa opetuslapsia alettiin nimittää ensi kerran kristityiksi. Nimeä eivät antaneet juutalaiset, sillä heille oli kauhistus, että Nasaretilaisen seuraajia olisi nimitetty Kristuksen, Messiaan nimellä. Sitä eivät liioin kristityt itse ottaneet, sillä he nimittivät itseään opetuslapsiksi, veljiksi tai tien kulkijoiksi. Todennäköisesti se lienee ollut alun perin halveksuntaa ilmaiseva nimitys, mutta sen käyttöönotto osoittaa, että ympäröivä maailma ei pitänyt kristittyjä enää juutalaisuuden lahkona, vaan erillisenä uskontona. Lisäksi se osoittaa, että kristityt olivat Kristus–ihmisiä, sillä Kristuksesta he aina jaksoivat puhua ja laulaa. He elivät Kristukselle.

Laajeneva yhteistyö (27–30)

Jerusalemissa saapui Antiokiaan Agabos, jolla oli profeetan armolahja. Hän ennusti maata kohtaavan nälänhädän. Kun kreikkalaiset uskovat sen kuulivat, he tajusivat, että Jerusalemin uskovat joutuisivat erityiseen ahdinkoon ja ryhtyivät heti järjestämään avustusta sinne. Avustuksen keräämistä ei vaikuttanut ulkoapäin tullut määräys, vaan uusi elämä heidän sydämissään.

Seurakunta piti avustustaan niin tärkeänä, että se lähetti kaksi keskeisintä opettajaansa Barnabaksen ja Saulin toimittamaan sen perille. Antiokian kristityt selvästi kokivat Pyhässä Hengessä syvää yhteyttä ja ykseyttä Jerusalemin uskovien kanssa. He osoittivat kuuliaisuutensa Herran antamalle profetialle rakkauden osoittamisella. Se taas tapahtui mitä käytännöllisimmällä tavalla suuntaamalla taloudellista avustusta niille, jotka joutuivat suurimpaan ahdinkoon nälänhädän vuoksi.

Antiokian seurakunnan synty ja sen suhde Jerusalemin seurakuntaan kertoo jotakin niistä yleisistä periaatteista, jotka kaikkina aikoina ovat seurakunnassa vallinneet silloin, kun se on kasvanut ja saavuttanut uusia voittoja.

Jumalan teot yhteydessä toisiinsa

Kaikki uudet käänteet ja laajennukset seurakunnan marssilla maailmaan, ovat aina seurausta jostain aikaisemmasta. Stefanoksen marttyyrikuolema johti uskovien ha-

jaantumiseen, Sanan leviämiseen ja Antiokian seurakunnan syntymiseen. Emme läheskään aina näe, mihin Jumalan armotaloudessa myöhemmin voi johtaa se, mitä tänään kärsimme tai tänään teemme. Kun kuvittelemme ymmärtävämmme, tulemme levottomiksi. Pietarin näky avasi seurakunnan silmät. Saulin kiinniotto Damaskoksen tiellä johti siihen, että Antiokia sai opettajan. Antiokian hengellinen siunaus koitui nälänhätään joutuneen Jerusalemin ajalliseksi avuksi. Kaikki Jumalan teot ovat yhteydessä toisiinsa.

Uusi itsenäinen askel

Askel eteenpäin on uusi liikkeellelähtö, jossa vallitsee vapaus. Kyproslaiset ja kyreneläiset julistivat kreikkalaisille. Se oli uusi askel. Barnabaksen lähettäminen oli uusi virallinen toimenpide. Saulin noutaminen oli itsenäinen toimenpide. Keräys Juudean kristityille oli spontaani, omaehtoinen teko. Aina uusi askel tuo jotain uutta. Se on jatketta edellisestä, mutta samalla itsenäistä.

Yksi Herra, yksi usko ja yksi kaste

Jokainen askel on osa kokonaisuutta, jossa vallitsee yhteys. *"Yksi Herra, yksi usko, yksi kaste; yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa."* Yhtä ja samaa Herraa saarnattiin, kun matkantekijät keskustelivat Jeesuksesta, kyproslaiset julistivat kreikkalaisille, Barnabas rohkaisi ja Agabos profetoi. Yksi usko vaikutti niin silloin, kun sanan kuulleet ottivat sen vastaan, kuin silloinkin, kun uskovat pysyivät kuuliaisina Pyhän Hengen johdolle. Heidät oli kastettu yhdeksi Kristus—ruumiiksi, jossa Jumala sai ylistyksen.

Armolahjat yhteistyössä

Kaikkialla vaikuttivat erilaiset armolahjat. Apostolin, evankelistan, profeetan ja paimenen lahjat toimivat riippuvuudessa toisistaan. Työ tapahtui mitä moninaisimmin menetelmin. Samaa sanaa julistettiin eri tavoin.

Kukaan yksityinen ihminen ei voi voittaa toista Kristukselle. Siihen tarvitaan aina seurakunta. Kuinka paljon rukousta, ja kuinka monta tuntia opetusta ja kuinka monien apua ja palvelusta tarvitaankaan ennen kuin yksi ihminen syntyy uudesti ylhäältä! Seurakunta on yksi ja se on sidoksissa menneeseen samalla, kun Pyhän Hengen vapaus vie sitä eteenpäin.

Lean Pihkalan todistus

Jumala johdatti merkittävästi minua. En ollut vielä uskossa. Minulla oli Englannissa varakas, uskova ystävä. Hän tuli Suomeen kosiakseen minua. Annoin hänelle "rukkaset". Isäni, joka sanoo harvoin mitään, sanoi minulle: "Älä leikitele miesten sydämien kanssa." Noista sanoista minulle tuli kova synnin tunto. Ajattelin kuitenkin, etten ole kelvoinen Jumalalle. En tiennyt, että Jeesus on tullut syntisiä varten.

22 -vuotiaana koin elämäni hyvin tarkoituksettomaksi, vaikka ulkonaisesti kaikki oli mitä parhaiten. Kaipasin sydämen rauhaa ja todellista kestävästä iloa. Kaikki, mitä olin siihen asti kokenut oli hetkellistä ja usein vain sain huonon omantunnon. Myös ihmissuhteilla leikkiminen ja toisen pettäminen kevyesti alkoi painaa sydäntä. Luulin kristinuskon sanoman Jeesuksesta kuuluvan vain hyvälle ja erinomaisille ihmisille. Epätoivoisesti etsin rauhaa ja anteeksi-antamista, mutta väärästä paikasta. Omatekoinen kultainen keskitie ei enää auttanut.

Mikä neuvoksi? Aivan kuin vahingossa menin Tuomiokirkon iltajumalanpalvelukseen. Ajoin omalla skootterilla ja häpesin pitkiä housujani ja istuin kirkossa takapenkille. Kuulin papin lukevan Raamattua ja sanovan minulle elämäni tärkeimmät sanat: "Jeesus on tullut syntisiä varten, pelastaakseen syntiset." Tuo sana aukaisi minulle oven, Jeesus oven. Otin tuon sanan heti vastaan uskossa. Lähdin kirkosta riemua täynnä. Minulla on Toivo! Jeesus on tullut minua varten! Saan kaiken anteeksi! Voin aloittaa uuden elämän hänessä! Itse en muuttanut elämääni. Se muuttui. Siitä hetkestä alkoi todella rikas ja mielekäs elämä. Myös lähetysrakkaus syttyi sydämeen. Olenhan saanut maistaa Herran hyvyyttä, miksi en kertoisi siitä lähellä ja kaukana oleville?

Pelastuksen ilo synnytti niin valtaisan innon todistaa Jeesuksesta, että "koko maailman oli saatava tietää tästä syntisten Vapahtajasta".

Entä sinä?

Oletko sinä jo ottanut vastaan Herran sanan ja päässyt elävän Jumalan yhteyteen? Avaamalla sydämesi sanomalle, että Jeesus kuoli juuri sinun syntiesi tähden ristillä ja että Hän nousi kuolleista antaakseen sinulle iankaikkisen elämän, sinäkin saat Pyhän Hengen lahjan, parannuksen elämäksi. Mitään suurempaa tai parempaa sinulle ei tässä elämässä voi tapahtua kuin pääsy Jumalan lapseksi ja Kristuksen perilliseksi.

Jos sinä olet jo Herran oma, sinua kutsutaan pysymään Jeesuksen armossa ja avaamaan sekä suusi evankeliumin todistukseen että kukkarosi avustamaan mahdollisuuksiesi mukaan niitä veljiä ja sisaria Kristuksessa, jotka ovat ahdingossa.